

taller de nous creadors

Text > **TERESA BOSCH I VILARDELL** (l'Armentera, 1971) treballa com a gestora de projectes de recerca. La passió per la poesia l'ha acompanyat des de petita. El 2011 va publicar el poemari *Sécs* (Emboscall). També es poden trobar poemes seus a llibres col·lectius (*Donzelles de l'any 2000*), a la revista *Reduccions* i al blog *Paraules i Mots*.

Joc de miralls

La dona que veus al mirall
no és la dona que potser ingènua-ment volies ser
ni la dona que haguessis pogut ser,
si no fos per tantes coses.
Saps prou bé que els tets,
en els records,
es fossilitzen.

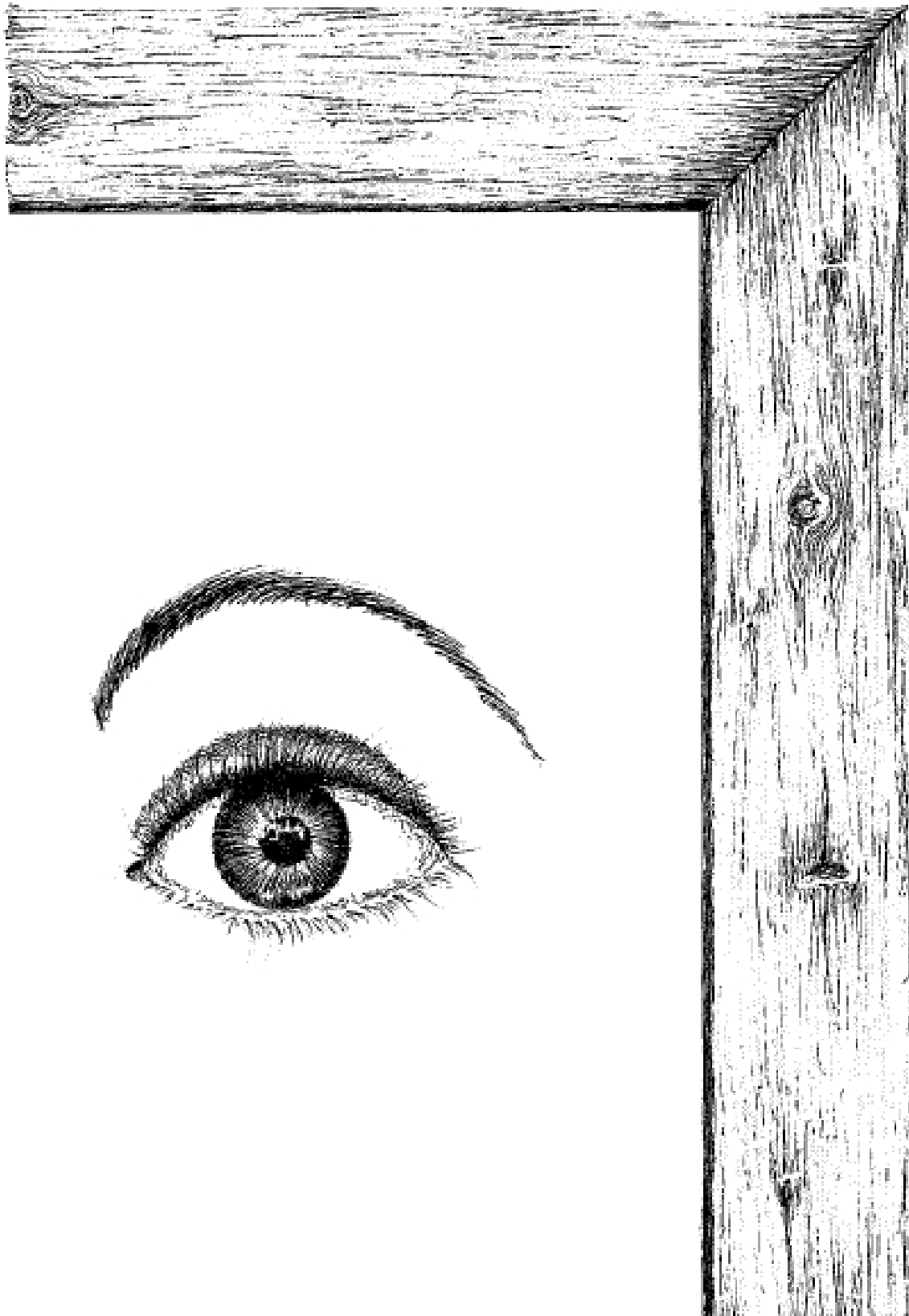
La dona que veus al mirall
no és la dona que alguns diuen que és.
De tant dir-les,
espurnegen,
les mentides.

La dona que veus al mirall
tampoc és només la dona que alguns altres,
que contradiuen obertament els primers,
asseguren tenir ben cartografiada des dels peus
fins a la punta dels cabells.
Les serps
tenen
tantes, tantes mudes...

La dona que veus al mirall
té els ulls grossos i rodons,
i et convida, amatent, que la miris.
No pas com si la coneguessis de tota la vida,
sinó com si ara mateix us acabéssiu de conèixer.
Plouen retrets
al rebost calent de l'ànima.
I encara cauen volves clares de desig
a la pell freda que s'eriça.

T'ho confesses. No en tens la més mínima idea de
qui és,
la dona que veus al mirall.
Però amb cada pregunta
que es despulla de respostes,
el delit per conèixer-la
creix.

La dona que veus al mirall,
això sí que ho saps del cert,
ja no és la dona de l'inici del poema.

Il·lustració > IMMA ARUMÍ GÓMEZ és llicenciada en filologia hispànica, professora d'ensenyament secundari a l'institut Montsoriu, d'Arbúcies, i alumna de primer curs de dibuix, amb el professor Vicente Huedo, a La Mercè de Girona, on també segueix estudis de perfeccionament de gravat, amb el professor Sebi Subirós.